

Debiteurenbeleid Waddinxveen 2013

Tekstplaatsing

HOOFDSTUK 1 ALGEMEEN

1.1 Definiëring

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze regeling worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand, het Bijstandsbesluit zelfstandigen, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, de Algemene wet bestuursrecht en het Burgerlijk Wetboek.
2. In deze regeling wordt verstaan onder:
 - a. Aangiftegrens: de grens waarboven aangifte gedaan dient te worden bij de officier van justitie, als er sprake is van bijstandsfraude. Aangifte wordt gedaan als het bedrag van de fraude gelijk is aan of meer bedraagt dan het criterium voor een strafrechtelijke afdoening zoals is neergelegd in de frauderichtlijn van de procureurs-generaal.
 - b. Awb: de Algemene wet bestuursrecht.
 - c. Achtergestelde vordering: een vordering waarvan de aflossingsverplichting pas ingaat op het moment dat andere vorderingen zijn voldaan.
 - d. Aflossingscapaciteit: de financiële ruimte voor de aflossing van een vordering.
 - e. Boete: een bestuurlijke boete als bedoeld in artikel 18a Wwb.
 - f. Debiteur: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken, als het een gehuwde betreft, wordt onder debiteur elk van de echtgenoten verstaan.
 - g. Bbz 2004: Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004.
 - h. College: het college van burgemeester en wethouders van Waddinxveen.
 - i. Debiteuren: personen die aan de gemeente gelden verschuldigd zijn (schuldenaren).
 - j. Debiteurenonderzoek: eerste onderzoek naar de betalingsmogelijkheden en/of afloscapaciteit van de debiteur.
 - k. Debiteuren heronderzoek: periodiek uitgevoerd onderzoek naar de betalingsmogelijkheden en/of afloscapaciteit van de debiteur.
 - l. Debiteuren(her)onderzoeksplan: het plan waarin de regels zijn opgenomen die gelden ten aanzien van het uit te voeren (periodieke) onderzoek naar de mogelijkheden om de inning van een vordering te maximaliseren, c.q. aan te passen aan de feitelijke omstandigheden van de debiteur. Hier onder wordt eveneens begrepen het onderzoek naar het betalingsgedrag van de debiteur.
 - m. Inlichtingenverplichting: de verplichting als bedoeld in artikel 17 Wwb, artikel 13 van de loaw en de loaz, of artikelen 30c van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, (Wet Suwi).
 - n. loaw: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers.
 - o. loaz: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.
 - p. Onverschuldigde betaling: aan personen gedane betalingen, zonder dat daarbij een rechtsgrond krachtens de Abw en/of de WWB aanwezig was.
 - q. Rv: Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
 - r. Signaal: relevante informatie van de debiteur die bijstand ontvangt waaruit kan worden afgeleid dat op grond daarvan terstond actie moet worden ondernomen om de hoogte van de bijstand aan te passen.
 - s. Uitkering: de uitkering als bedoeld in artikel 31 van de loaw en loaz.
 - t. Verhaalsbijdrage: kosten van bijstand die worden verhaald op een onderhoudsplichtige, zoals bedoeld in artikel 62 e.v. van de wet.
 - u. Verwijtbaar gedrag: Schending van inlichtingenplicht, dan wel schending van andere aan de uitkering verbonden verplichtingen, dan wel gedragingen waarvoor een boete dan wel een maatregel is opgelegd.
 - v. WSNP: Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen.
 - w. Wwb: de Wet werk en bijstand.

1.2 Algemene uitgangspunten

Artikel 2. Minst zwaarwegende invorderingswijze

Als de invordering op verschillende manieren kan plaatsvinden, heeft de eenvoudigste, snelste en minst kostbare wijze voor de gemeente de voorkeur. Hieruit volgt bijvoorbeeld dat indien vereenvoudigd derdenbeslag (artikel 60 Wwb, 28 loaw en loaz) tot effectieve invordering kan leiden, er geen deurwaarder wordt ingeschakeld. Hier kan ook op volgen dat beslag op goederen de voorkeur verdient boven beslag op een periodiek inkomen, daar de kosten van snelle inning van de totaalsom door middel van beslag op goederen lager zijn.

Artikel 3. Minder geschikte dagen voor invordering

De gemeente Waddinxveen zal geen invorderingsmaatregelen nemen tegen particulieren op dagen die daarvoor minder geschikt kunnen worden geacht, als die maatregelen zonder bezwaar naar een later tijdstip kunnen worden verschoven.

Artikel 4. Moment inleveren bescheiden

Als datum van binnenkomst voor stukken met rechtsgevolgen geldt de datum van binnenkomst bij de gemeente. Hierbij kan gedacht worden aan de inlichtingenplicht van de debiteur en het vervallen van de bescherming van de beslagvrije voet bij het niet nakomen van deze verplichting (artikel 60 Wwb, 28 loaw en loaz). Als de gemeente in de tussentijd heeft verrekend of dwangmaatregelen heeft genomen ter invordering van de schuld, dan blijven deze gehandhaafd als de gemeente niet van de indiening van bescheiden op de hoogte was en er redelijkerwijs ook niet van op de hoogte kon zijn. Onder dwangmaatregelen moeten in dit verband worden verstaan: alle maatregelen in het kader van de dwanginvordering respectievelijk invordering langs civielrechtelijke weg en het aansprakelijk stellen van derden.

Artikel 5. Afwijking van de beleidsregels

Voor de duidelijkheid wordt gesteld dat artikel 4:84 Awb van toepassing is. Op grond van die bepaling is het mogelijk af te wijken van de beleidsregels zoals die hier zijn opgenomen. Dit is gerechtvaardigd als toepassing van die regels voor een of meer betrokkenen gevolgen zou hebben die vanwege bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de doelen die de beleidsregels dienen. Dit laatste zal slechts bij hoge uitzondering aan de orde zijn. Het afwijken van beleidsregels leidt in de regel immers tot schending van het gelijkheidsbeginsel. Er moet dus sprake zijn van daadwerkelijk bijzondere omstandigheden op grond waarvan onverkorte toepassing van de leidraad onevenredig nadeel voor de betrokkene zou opleveren. Dit criterium gaat aanzienlijk verder dan een belangenafweging als bedoeld in artikel 3:4 Awb.

Artikel 6. Invordering in het buitenland

Vanuit het oogpunt van mogelijke diplomatieke consequenties dienen gemeenten een voornemen tot beslaglegging in het buitenland van te voren te melden aan het ministerie van SZW (zie Verzamelbrief december 2002). Voor meldingen of vragen kunt u zich wenden tot de heer F. Hooghiemstra (telefoon 070-333 4760, of e-mail nhooghiemstra@minszw.nl) van de directie Werk en bijstand van het ministerie van SZW. Voor invordering in het buitenland zal een daartoe gespecialiseerd advocatenkantoor of deurwaarderskantoor worden ingeschakeld. Fraudeonderzoek in het buitenland wordt verricht door het Internationaal Bureau Fraudeinformatie (IBF) van het UWV. Als de gemeente vermoedt dat er sprake is van bijstandsfraude met een internationaal karakter, zal bij het IBF een aanvraag voor onderzoek in het buitenland worden ingediend. Meer informatie: telefoonnummer (020) 752 41 75. Mailen kan via IBF@uwv.nl.

HOOFDSTUK 2 AFBAKENING

2.1 Afbakening terugvordering

Artikel 7. Terugvordering algemeen

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot:
 - a. het opschorten van het recht op bijstand of uitkering en de intrekking van het besluit tot toekenning overeenkomstig het bepaalde in artikel 54, eerste, tweede en vierde lid van de Wwb en artikel 17, eerste, tweede en vierde lid van de loaw of de loaz.
 - b. het herzien of intrekken van het toekenningsbesluit ingevolge de Wwb zoals bepaald in artikel 54 lid 3 Wwb en artikel 17 lid 3 van de loaw of de loaz.
 - c. het terugvorderen van ten onrechte verleende bijstand of uitkering zoals neergelegd in artikel 58 tot en met 60c Wwb en artikel 25 tot en met 33 van de loaw of de loaz.
 - d. het bruteren van de vordering als bedoeld in artikel 58, vijfde lid van de Wwb.

Artikel 8. Andere regelingen

Deze regeling is van overeenkomstige toepassing op verstrekkingen in het kader van de verordening Maatschappelijke participatie, de wet kinderopvang en de onverschuldigde betaling krachtens het Burgerlijk Wetboek, tenzij daarvan in deze regeling, of de genoemde wetten of verordening, wordt afgeweken.

Artikel 9. Beperking

1. Bijstand aan zelfstandig ondernemers, verstrekt krachtens het Bbz 2004, wordt teruggevorderd krachtens de daarvoor geldende wettelijke bepalingen.
2. De krachtens de Wet Inburgering opgelegde eigen bijdrage en de boete worden ingevorderd krachtens de daarvoor geldende wettelijke en gemeentelijke bepalingen.
3. In afwijking van het bepaalde in artikel 7 lid c vordert het college een door haar na ontvangst van een signaal ten onrechte of tot een te hoog bedrag verstrekte uitkering niet terug, voor zover deze uitkering ook zes maanden na ontvangst van dit signaal nog onterecht of tot een te hoog bedrag is verleend, tenzij belanghebbende in dit kader de inlichtingenplicht heeft geschonden.
4. Onder een signaal als genoemd in het eerste lid wordt verstaan relevante informatie waaruit kan worden afgeleid dat sprake is van een dusdanige fout, dat het college op grond daarvan actie zou moeten ondernemen.

2.2 Opschorting, herziening en intrekking

Artikel 10. Opschorting recht en intrekking

1. In de situaties beschreven in artikel 54, eerste lid van de Wwb en artikel 17, eerste lid van de loaw en de loaz schort het college het recht op bijstand of uitkering voor de duur van maximaal acht weken op en geeft de debiteur een hersteltermijn om het verzuim te herstellen.
2. Indien de debiteur niet in staat is om de gevraagde stukken of medewerking binnen de hersteltermijn te verstrekken c.q. te verlenen, doet hij hiervan schriftelijk mededeling.
3. Indien debiteur het verzuim niet binnen de daarvoor gestelde termijn heeft hersteld, trekt het college na het verstrijken van deze termijn het besluit tot toekenning van bijstand of uitkering in met ingang van de eerste dag waarover het recht op bijstand of uitkering is opgeschort.
4. Het besluit tot intrekking wordt door het college binnen acht weken, gerekend vanaf de ingangsdatum van de opschorting, aan debiteur bekend gemaakt.

Artikel 11. Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit

Een besluit tot toekenning van bijstand wordt herzien of ingetrokken als:

- a. het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenverplichting als bedoeld in artikel 65 Abw, artikel 17 Wwb, artikel 13 van de loaw of de loaz, of artikel 30c Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet Suwi), heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand;
- b. anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

2.3 Terugvordering

Artikel 12. Terugvordering na herziening en bij onverschuldigde betaling

1. Kosten van bijstand, uitkering of boete wordt van de debiteur teruggevorderd.
2. Hetgeen anderszins onverschuldigd is betaald wordt teruggevorderd voor zover de debiteur dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen.
3. Terugvordering als bedoeld in het tweede lid vindt niet plaats, indien de betreffende kosten zijn gemaakt meer dan twee jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot terugvordering.

Artikel 13. Terugvordering bij later verkregen middelen

Kosten van bijstand of uitkering worden van de debiteur teruggevorderd voor zover:

1. hij naderhand met betrekking tot de periode waarover bijstand of uitkering is verleend over in aanmerking te nemen middelen als bedoeld in hoofdstuk 3, paragraaf 3.4 Wwb, beschikt of kan beschikken of, voor zover het een uitkering betreft, over in aanmerking te nemen inkomsten als bedoeld in het inkomensbesluit loaw of inkomensbesluit loaz;
2. bijstand is verleend met een bepaalde bestemming en naderhand door hem vergoedingen of tegemoetkomingen worden ontvangen met het oog op die bestemming.

Artikel 14. Terugvordering lening en borgstelling

1. Kosten van bijstand verleend in de vorm van geldlening worden van de debiteur teruggevorderd, indien hij de hieruit voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk nakomt.

2. Kosten van bijstand voortvloeiende uit gestelde borgstelling worden van de debiteur teruggevorderd.

Artikel 15. Terugvordering voorschot

Een verleend voorschot wordt van de debiteur teruggevorderd voor zover het college na onderzoek vaststelt dat over de betrokken periode geen recht op bijstand bestaat.

Artikel 16. Terugvordering van gezinsbijstand

1. Indien de bijstand aan een gezin is verleend, wordt de bijstand als bedoeld in artikel 59 lid 2 van de Wwb zo mogelijk teruggevorderd van alle debiteuren.
2. Indien de bijstand als gezinsbijstand aan gehuwden had moeten worden verleend, maar dit achterwege is gebleven, omdat de debiteur de verplichtingen bedoeld in artikel 17 Wwb of artikel 30c Wet Suwi, niet of niet behoorlijk is nagekomen, worden de ten onrechte gemaakte kosten van bijstand, inclusief de boete mede teruggevorderd van de persoon met wiens middelen bij de verlening van bijstand rekening had moeten worden gehouden.
3. De in het eerste en tweede lid bedoelde personen worden hoofdelijk aansprakelijk gehouden voor de terugbetaling van de ten onrechte gemaakte kosten van bijstand.

2.4 Verhaal

Artikel 17. Bevoegdheid tot verhaal

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot verhaal van kosten van bijstand op:

1. degene die zijn onderhoudsplicht op grond van artikel 395a van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek niet of niet behoorlijk nakomt jegens zijn meerderjarig kind aan wie bijzondere bijstand wordt verleend;
2. degene aan wie de persoon die bijstand ontvangt of heeft ontvangen een schenking heeft gedaan voor zover bij het besluit op de aanvraag met de geschonken middelen rekening zou zijn gehouden indien de schenking niet had plaatsgevonden, tenzij gelet op alle omstandigheden aannemelijk is dat de schenker ten tijde van de schenking de noodzaak van bijstandsverlening niet heeft kunnen voorzien;
3. de nalatenschap van de persoon indien:
 - a. aan de persoon ten onrechte bijstand is verleend en voor zover voor het overlijden nog geen terugvordering heeft plaatsgevonden;
 - b. bijstand is verleend in de vorm van een geldlening of als gevolg van borgtocht.

Artikel 18. Afzien van verhaal

Het college ziet af van het nemen van een verhaalsbesluit indien het op te leggen verhaalsbedrag lager is dan € 50,00 per maand of € 600,00 per jaar.

Artikel 19. Ingangsdatum verhaalsbijdrage

De verhaalsbijdrage wordt opgelegd met ingang van de eerste van de maand volgend op de datum van eerste aanschrijving.

HOOFDSTUK 3 KOSTEN EN BETALING

3.1 Algemeen

Artikel 20. Besluit met betrekking tot vaststelling aflossingsverplichting

Een besluit tot vaststelling van de aflossingsverplichting vermeldt:

1. de hoogte van de maandelijks te betalen aflossingsverplichting.
2. de ingangsdatum van de aflossingsverplichting.
3. de mededeling dat uitstel van betaling kan worden gevraagd.
4. de mededeling dat, bij gebreke van tijdige betaling, de vordering in zijn geheel, ingevorderd kan worden met behulp van een dwangbevel
5. de wijze waarop het besluit, bij gebreke van tijdige betaling, ten uitvoer wordt gelegd waaronder tevens begrepen de aankondiging dat wettelijke rente is verschuldigd en dat eventuele executiekosten vanwege inschakeling van derden voor rekening van debiteur zijn.

Artikel 21. Aflossingscapaciteit

1. Met uitzondering van de situatie als bedoeld in hoofdstuk 5 van de Handhavingsverordening Waddinxveen 2013 (recidive) bedraagt de aflossing voor een Wwb-, loaw- of loaz-uitkeringsgerechtigde:

- a. als sprake is van vorderingen die voortvloeien uit schending van de inlichtingenplicht: 10% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkeringsnorm per maand;
 - b. in de overige omstandigheden: 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkeringsnorm per maand.
2. De aflossing voor debiteur met een ander inkomen bedraagt:
 - a. als sprake is van vorderingen die voortvloeien uit schending van de inlichtingenplicht: 10% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkeringsnorm als het andere inkomen niet meer bedraagt dan 110% van de norm per maand, vermeerderd met 50% als het andere inkomen hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm of uitkeringsnorm;
 - b. in de overige omstandigheden: 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of uitkeringsnorm per maand als het andere inkomen niet meer bedraagt dan 110% van de toepasselijke norm, vermeerderd met 50% als het andere inkomen hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm, inkomensnorm of uitkeringsnorm.
 3. De aflossing vermeld in lid 1 sub b wordt in geval van beslaglegging door een derde verhoogd naar 10%.

3.2 Wettelijke rente en kosten

Artikel 22. Bruterijng

Loonbelasting en de premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de bijstand verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtig is, alsmede de vergoeding bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet worden teruggevorderd, voor zover deze belasting, premies en vergoeding niet verrekend kunnen worden met de belastingdienst, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) en de zorgverzekeraar.

Artikel 23. Invulling bevoegdheid tot invorderen van wettelijke rente

1. Bij gebreke van tijdige en correcte betaling bij dwanginvordering wordt de vordering verhoogd met wettelijke rente.
2. De wettelijke rente wordt in rekening gebracht en geïnd als de invordering wordt overgedragen aan de gerechtsdeurwaarder, een incassobureau of als vereenvoudigd derdenbeslag wordt gelegd.

Artikel 24. Kosten bij niet tijdige betaling

Bij niet tijdige betaling, zoals bedoeld in artikel 4:97 Awb, wordt de vordering verhoogd met de op de terugvordering betrekking hebbende kosten. De kosten voor het uitbrengen van een dwangbevel worden op € 0,00 gesteld. Bij overdracht aan de gerechtsdeurwaarder of een incassobureau wordt de vordering verhoogd met de daarop betrekking hebbende gerechtelijke en buitengerechtelijke kosten.

Artikel 25. Het toerekenen van kosten bij meerdere vorderingen

Kosten die geen betrekking hebben op één specifieke vordering worden toegerekend aan een van de vorderingen waarvoor de kosten zijn gemaakt.

Artikel 26. Verplichting tot betaling van wettelijke rente door de gemeente

Indien een betaling aan de gemeente is geschied op grond van een beschikking, die in bezwaar of in beroep is gewijzigd of vernietigd, is de gemeente over de termijn tussen de betaling en de terugbetaling wettelijke rente verschuldigd over het te veel betaalde bedrag (artikel 4:102 lid 1 Awb), mits de rente meer bedraagt dan € 10,00 (art. 4:98 Awb).

3.3 Betaling

Artikel 27. Wijze en tijdstip betaling

De betaling geschiedt binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt (artikel 4:87 Awb). De betaling door de debiteur geschiedt door bijschrijving op de daartoe bestemde bankrekening, tenzij een andere wijze van betaling de voorkeur heeft. Als tijdstip van betaling geldt de datum waarop de rekening van de gemeente wordt gecrediteerd (artikel 4:89 leden 1 en 3 Awb). Bij betaling aan de kas van de gemeente geldt de dag waarop het bedrag aan het loket van de gemeente is betaald als tijdstip van betaling. Bij betaling aan de kas ontvangt de debiteur een kwitantie (artikel 4:90 Awb).

Artikel 28. De afboeking van de betaling

Bij de afboeking van betalingen gelden de volgende richtlijnen:

1. betalingen waarvan de bestemming is aangegeven worden afgeboekt overeenkomstig de opgave van de betaler (artikel 4:92 lid 2 Awb).

2. betalingen waarvoor geen bestemming is aangegeven (de zogenoemde ongerichte betalingen) worden afgeboekt op de oudste openstaande vorderingen, met dien verstande dat de aard van de vorderingen aanleiding kan zijn hiervan af te wijken (bijvoorbeeld indien er sprake is van een vordering die betrekking heeft op het lopende kalenderjaar en die nog niet is gebruteerd).
3. de betaling strekt in de eerste plaats tot mindering van de kosten, vervolgens tot vermindering van de verschenen rente, daarna tot vermindering van de boete en ten slotte tot mindering van de hoofdsom en de lopende rente (artikel 4:92 lid 1 Awb).

Artikel 29. Teveelbetaling

Als de aangegeven bestemming van de betaling een vordering betreft die al is betaald terwijl nog diverse andere vorderingen openstaan, wordt die betaling aangemerkt als een ongerichte betaling en wordt dienovereenkomstig behandeld.

Artikel 30. De kosten van betaling

De kosten van betaling (bijvoorbeeld porto- en bankkosten) komen voor rekening van de debiteur (artikel 4:91 lid 1 Awb).

Artikel 31. Betaling door hoofdelijk aansprakelijke

Als een betaling wordt verricht door een aansprakelijk gestelde, worden eerst de kosten afgeboekt die aan de aansprakelijk gestelde zelf in rekening zijn gebracht.

Het resterende bedrag wordt afgeboekt op de onderliggende vordering, met dien verstande dat de rente en kosten die op die vordering zelf betrekking hebben alleen worden afgeboekt indien en voor zover men hiervoor aansprakelijk is gesteld.

Artikel 32. Betaling bij vergissing

Met de terugbetaling van een bedrag dat is voldaan ten gevolge van een evidente vergissing of misverstand aan de zijde van de debiteur, wordt bijzondere voorzichtigheid betracht. Het is zeer wel mogelijk dat de betaling niet onverschuldigd heeft plaatsgevonden, omdat er sprake is van een vordering die is verjaard, maar er nog wel een natuurlijke verbintenis tot betaling bestaat. Ook indien een bedrag wordt betaald als gewetensgeld, wordt dit gezien als het voldoen aan een natuurlijke verbintenis. Terugbetaling vindt in beide gevallen niet plaats.

Artikel 33. Betaling van kleine bedragen

Betalingen van vorderingen in kleinere bedragen dan die van de vastgestelde termijnbedragen worden niet geweigerd, tenzij dit door de gemeente aangemerkt wordt als nodeloze overlast. Voor het te weinig betaalde is de debiteur in verzuim.

Artikel 34. Ontvangen bedragen uit de wettelijke schuldsaneringsregeling en faillissement

Uit de wettelijke schuldsaneringsregeling of uit een faillissement ontvangen bedragen dienen steeds te worden afgeboekt overeenkomstig de gegevens van de uitdelingslijst.

Artikel 35. Betaling gedurende uitstel van betaling

Als de gemeente uitstel van betaling heeft verleend en de debiteur toch vrijwillig betalingen doet, worden deze niet geweigerd.

3.4 Uitstel van betaling

Artikel 36. Verlenen van uitstel van betaling

Het college kan aan de debiteur, op verzoek, uitstel van betaling geven voor de duur van maximaal 1 jaar, indien de (financiële) omstandigheden daartoe aanleiding geven. Een verzoek tot uitstel van betaling wordt – met uitzondering van vorderingen in verband met fraude en boete – zonder onderzoek toegekend indien:

1. aan de debiteur in de periode van 24 maanden voor het verzoek niet eerder een uitstel van betaling is toegekend en
2. het uitstel van betaling niet langer duurt dan drie maanden.

De gemeente verleent op verzoek van de debiteur of ambtshalve uitstel van betaling, indien naar het oordeel van de gemeente het uitstel bijdraagt tot de oplossing van een schuldenproblematiek of het overbruggen van de periode van bezwaar of beroep.

Artikel 37. Uitstel van betaling

Indien er uitstel van betaling is verleend (artikel 4:94 Awb), is de debiteur over de termijn van uitstel geen wettelijke rente verschuldigd, tenzij het niet kunnen voldoen aan de betalingsverplichting binnen de risicosfeer van de debiteur ligt (artikel 4:101 Awb).

Gedurende het uitstel zal er niet worden aangemaand of ingevorderd. De bevoegdheid tot verrekening (artikel 4:93 Awb) blijft echter bestaan. De termijn waarvoor het uitstel geldt, wordt vastgelegd in de beschikking tot uitstel van betaling. Aan deze beschikking zullen voorwaarden worden verbonden, zoals de plicht om mee te werken aan een betalingsregeling of een verplichting tot het stellen van zekerheid.

Artikel 38. Bezwaarschrift geldt als verzoek om uitstel; beroepschrift niet

Als de debiteur een gemotiveerd bezwaarschrift tegen een vordering indient, merkt het college van burgemeester en wethouders het bezwaarschrift aan als een verzoek om uitstel van betaling. Een beroepschrift tegen de beslissing op het bezwaarschrift en een door de debiteur ingesteld beroep tegen een rechterlijke uitspraak over de juistheid van een dergelijke uitspraak, gelden niet als een verzoek om uitstel van betaling. In die gevallen moet de debiteur dus een afzonderlijk verzoek om uitstel van betaling indienen.

Artikel 39. Weigeren van uitstel van betaling

Een verzoek om uitstel van betaling wordt in ieder geval afgewezen als;

1. de vordering is ontstaan door het niet of niet behoorlijk nakomen door de belanghebbende van de verplichting, bedoeld in artikel 17 lid 1 Wwb of de verplichtingen, bedoeld in artikel 30c, tweede en derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, en hiervoor een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel met betrekking tot het niet of niet behoorlijk nakomen van die verplichtingen aangifte is gedaan op grond van het Wetboek van Strafrecht.
2. de medewerking van de verzoeker aan de gemeente naar het oordeel van het college onvoldoende is.
3. onjuiste gegevens in het kader van het betalingsuitstel worden verstrekt.
4. de gevraagde gegevens niet (volledig) binnen de daartoe gestelde termijn zijn verstrekt.
5. de gevraagde zekerheid niet wordt gesteld.
6. de waarde van vermogensobjecten in redelijkheid te gelde kan worden gemaakt om daarmee de verschuldigde vordering af te lossen.
7. de berekende betalingscapaciteit zodanig is dat de schuld direct voldaan kan worden.
8. de betalingsregeling zich over een onaanvaardbare termijn uitstrekt.
9. de betalingsproblemen structureel zijn en een betalingsregeling geen uitkomst zal bieden.
10. sprake is van een verzoek om uitstel van betaling van een vordering in verband met betalingsmoeilijkheden en voorafgaande aan dat verzoek uitstel is genoten in verband met een bezwaar- of beroepsprocedure tegen een terugvorderings- of verhaalsbesluit, terwijl gedurende die procedure betalingsmiddelen ter beschikking hebben gestaan, waarmee de vordering kon worden betaald.
11. als de debiteur al eerder een regeling heeft genoten, maar deze niet is nagekomen.
12. het in bezwaar betwiste bedrag minder dan € 50,00 bedraagt.

Artikel 40. Intrekken of wijzigen beschikking tot uitstel van betaling (artikel 4:96 Awb)

In de volgende gevallen zal de beschikking tot uitstel van betaling worden gewijzigd of ingetrokken:

1. als de voorschriften niet worden nageleefd.
2. als de debiteur onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van de juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking zou hebben geleid.
3. als veranderde omstandigheden zich verzetten tegen de voortdrijving van het uitstel.

Artikel 41. Verrekening tijdens uitstel in verband met bezwaar

Als de gemeente uitstel heeft verleend, blijft verrekening van het bestreden bedrag met de bijstand of uitkering achterwege, in afwachting van de beslissing op het bezwaarschrift.

3.5 Aanmaning

Artikel 42. Termijn voor aanmaning en van betaling na aanmaning

Indien de debiteur in verzuim is, zoals bedoeld in artikel 4:97 Awb, wordt binnen twee weken na constatering van het verzuim, of op enig ander tijdstip, een schriftelijke aanmaning verzonden, waarin de debiteur wordt gemaand om binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden, tot betaling over te gaan (artikel 4:112 lid 1 Awb). De debiteur wordt daarbij ook gewezen op de betaling van het achterstallig bedrag ineens en de wettelijke rente die verschuldigd is vanaf het moment dat het college overgaat tot dwanginvordering.

Artikel 43. Betalingsherinnering

Als de aard of omvang van de schuld, de persoon van de debiteur, dan wel het betalingsgedrag van de debiteur daartoe aanleiding geven, zal de gemeente de debiteur eerst (kosteloos) een schriftelijke

betalingsherinnering toezenden. Als er geen betalingsherinnering wordt verzonden of als deze niet of niet tijdig tot complete voldoening van de belastingschuld leidt, verzendt de gemeente een aanmaning.

Artikel 44. Gevolgen niet nakomen aanmaning

De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze zal worden afgedwongen door op kosten van de debiteur uit te voeren invorderingsmaatregelen (artikel 4:112 lid 3 Awb).

Artikel 45. Aanmaningsvergoeding

De gemeente brengt voor een aanmaning geen vergoeding in rekening (artikel 4:113 Awb).

Artikel 46. Gedeeltelijke voldoening aan de aanmaning

Als na de verzending van een aanmaning een gedeelte van het achterstallige bedrag wordt voldaan, dan wordt de uitvaardiging van een dwangbevel voor het restant niet door een nieuwe aanmaning voorafgegaan.

3.6 Dwangbevel

Artikel 47. Tijdstip van uitvaardigen dwangbevel

Binnen twee weken of op enig later tijdstip nadat niet (volledig) binnen de aanmaningstermijn is betaald, vaardigen burgemeester en wethouders een dwangbevel uit (artikel 60 lid 2 Wwb, 28 lid 1 loaw of loaz en artikel 4:117 lid 1 Awb).

Artikel 48. Bekendmaking van het dwangbevel

De gemeente maakt zoveel mogelijk gebruik van de mogelijkheid het dwangbevel per post te bezorgen. Het bezorgen per post vindt plaats door het ter post bezorgen door de gemeente van een voor de debiteur bestemd afschrift van het dwangbevel met bevel tot betaling. Onder ter post bezorging wordt verstaan: het door de gemeente ter verzending aanbieden van het afschrift aan TNT-Post. Als bezorgen per post niet mogelijk of wenselijk is, bijvoorbeeld omdat beslag op goederen of beslag op een bankrekening de voorkeur verdient, wordt de betekening overgelaten aan de deurwaarder, op de wijze zoals omschreven in artikel 4:123 Awb.

Artikel 49. Rente en kosten

Voor zover van toepassing worden de aanmaningskosten, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel bij dwangbevel ingevorderd (artikel 4:119 lid 1 Awb).

Artikel 50. Bundeling vorderingen

Indien bij dezelfde debiteur meerdere vorderingen tot een dwangbevel leiden, worden de verschillende vorderingen zoveel mogelijk in één dwangbevel gebundeld (artikel 4:119 lid 2 Awb).

Artikel 51. Adressering van per post betekende dwangbevelen

Verzending van het voor de debiteur bestemde afschrift van het dwangbevel met bevel tot betaling vindt plaats aan het in de administratie van de gemeente bekende adres van de debiteur. Voor in Nederland woonachtige natuurlijke personen zal dit over het algemeen het adres van de debiteur zijn, dat in de Gemeentelijke basisadministratie is geregistreerd. Als de debiteur te kennen heeft gegeven voor hem bestemde poststukken te willen ontvangen op een ander adres dan het adres volgens de Gemeentelijke basisadministratie (bijvoorbeeld een postbusadres) kan verzending ook plaatsvinden aan dat adres.

Als achteraf mocht blijken dat het afschrift van het dwangbevel aan een (ten tijde van de terpostbezorging) onjuist adres is verzonden en de debiteur niet heeft bereikt, dan wordt aan het dwangbevel geen rechtsgevolg verbonden.

Artikel 52. Bijzondere gevallen van betekening dwangbevel

Een dwangbevel dat door de deurwaarder is betekend aan een minderjarige of onder curatele gestelde, moet mede worden betekend aan de wettelijke vertegenwoordiger alvorens tot tenuitvoerlegging ervan kan worden overgegaan. Zo nodig zal aan de laatstbedoelde betekening het verzenden van een aanmaning aan de wettelijke vertegenwoordiger voorafgaan. Als het afschrift van het dwangbevel aan het juiste adres van de debiteur is verzonden, maar laatstgenoemde beweert het afschrift niet te hebben ontvangen, dan geldt het dwangbevel als betekend. Dit is niet het geval als de debiteur bijzondere omstandigheden aannemelijk kan maken op grond waarvan moet worden aangenomen dat het afschrift van het dwangbevel het bestemde adres niet heeft bereikt. Ten aanzien van schippers zonder vaste woonplaats aan de wal, is betekening mogelijk op het adres van het verplicht gekozen domicilie. Ten aanzien van personen zonder vaste of bekende woon- en verblijfplaats, die niet beschikken over een postbusadres, wordt het dwangbevel betekend door publicatie in de informatiepagina van de gemeente in het huis-aan-huis-blad.

Artikel 53. Tenuitvoerlegging dwangbevel

Het dwangbevel levert een executorialle titel op (artikel 4:116 Awb). Na terpostbezorging aan de debiteur, zal de gemeente het dwangbevel met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering ten uitvoer leggen, indien niet binnen de gestelde termijn volledig aan het bevel tot betaling is voldaan.

Artikel 54. Keuze van invorderingsmaatregelen

De tenuitvoerlegging gebeurt op de voet van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering dat toelaat de verschillende mogelijkheden van tenuitvoerlegging tegelijkertijd te benutten.

3.7 Verrekening

Artikel 55. Invulling bevoegdheid tot verrekening (artikel 4:93 Awb)

Indien de persoon van wie kosten van bijstand of de kosten van een uitkering als bedoeld in de artikelen 58 en 59 Wwb of artikel 25 a van de loaw of de loaz worden teruggevorderd, bijstand of een uitkering op grond van de loaw, loaz of Bbz ontvangt, is het college van burgemeester en wethouders ingevolge artikel 60 lid 4 Wwb en 20 f lid a loaw of loaz bevoegd tot verrekening van die kosten met die algemene bijstand of uitkering. Van deze bevoegdheid maakt het college zoveel mogelijk gebruik. Een eventuele betalingsregeling die wordt getroffen met een debiteur zoals hier bedoeld, wordt in ieder geval gerealiseerd door middel van verrekening.

Artikel 56. Aflossing bijstand in de vorm van een geldlening

Indien de persoon aan wie bijstand in de vorm van een geldlening wordt verleend algemene bijstand of een uitkering op grond van de loaw, loaz, of Bbz ontvangt, zal het college overgaan tot verrekening van die geldlening met die algemene bijstand of uitkering (artikel 48 lid 5 Wwb).

Artikel 57. Regels ten aanzien van verrekenen

Ten aanzien van verrekenen hanteert de gemeente de volgende regels:

1. er wordt niet tot verrekening over gegaan, indien de middelen van de debiteur afdoende zijn om de vordering in één keer te betalen.
2. de debiteur wordt met een kennisgeving op de hoogte gesteld van het feit dat een vordering op grond van een terugvorderingbesluit ex artikel 58 en 59 Wwb of op grond van artikel 48 lid 5 Wwb, of 25a loaw of loaz met zijn of haar bijstand of uitkering wordt verrekend, evenals van de hoogte van het bedrag van de verrekening (artikel 4:93 lid 2 Awb).
3. de debiteur dient door verrekening nimmer te beschikken over een inkomen dat minder is dan de voor hem of haar geldende beslagvrije voet (artikel 4:93 lid 4 Awb).
4. in tegenstelling tot lid 3 wordt in die gevallen zoals bedoeld in artikel 60b Wwb (recidive inlichtingenplicht) gehandeld conform de artikelen 15 tot en met 18 van de Handhavingsverordening Waddinxveen 2013.
5. de boete als bedoeld in artikel 60b Wwb wordt in eerste instantie verrekend waarna overgegaan wordt tot verrekening van de openstaande vordering.
6. een verleend uitstel tot betaling staat verrekening niet in de weg (artikel 4:93 lid 5 Awb).
7. de gehele al op het moment van verrekening gereserveerde vakantietoeslag ingevolge bijstandsverlening of uitkeringsverstrekking wordt verrekend met de vordering.
8. Met toestemming kunnen ook andere gereserveerde gelden, zoals de uitstroompriem, worden verrekend met de vordering. De toestemming wordt schriftelijk verleend, tenzij dit redelijkerwijs niet mogelijk is.

3.8 Verjaring

Artikel 58. Verjaring

Ten aanzien van verjaring van de vordering zijn de artikelen 4:104 tot en met 4:111 Awb van toepassing.

3.9 Bescherming van de beslagvrije voet

Artikel 59. Vervallen bescherming beslagvrije voet

Indien de debiteur op grond van de wet in het kader van invordering door middel van verrekening of dwangbevel de bescherming van de beslagvrije voet geniet, vervalt – naast hetgeen is bedoeld in hoofdstuk 5 van de Handhavingsverordening Waddinxveen 2013 – deze bescherming indien de debiteur zijn inlichtingenplicht niet of niet behoorlijk nakomt. Voorafgaand aan het vervallen van de bescherming van de beslagvrije voet wordt de debiteur van het voornemen hiertoe en de consequenties hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Voorts wordt de debiteur in gelegenheid gesteld binnen vijf werkdagen de verzochte informatie alsnog te verstrekken, tenzij gelet op de aard van de gevraagde informatie een langere hersteltermijn redelijk is. Indien de informatie niet alsnog wordt verstrekt, vervalt de bescherming

van de beslagvrije voet zo snel mogelijk na het verstrijken van de gegeven hersteltermijn. Artikel 475g lid 2 van het Rv is dan van toepassing. Als de debiteur desgevraagd niet aan de beslaglegger of diens vertegenwoordiger opgeeft of en hoeveel inkomen toekomt aan degene aan wie samen met hem gezinsbijstand zou kunnen toekomen, wordt de beslagvrije voet gehalveerd. Indien na het verstrijken van de hersteltermijn de gevraagde informatie alsnog wordt verstrekt, zal per individueel geval worden bekeken of de bescherming van de beslagvrije voet alsnog wordt hersteld, met dien verstande dat de bescherming niet eerder wordt hersteld dan na drie maanden na overlegging van de gevraagde informatie.

HOOFDSTUK 4 AFZIEN VAN (VERDERE) VORDERING

4.1 Afzien van invordering

Artikel 60. Afzien van invordering

1. Het college ziet in individuele situaties af van (verdere) terug- en/of invordering wanneer de (rest) vordering een bedrag van € 150,00 niet te boven gaat en het treffen van (verdere) vorderingsmaatregelen, naar het oordeel van het college, niet (langer) doelmatig is.
2. Lid 1 is niet van toepassing indien er sprake is van terug- en/of invordering als gevolg van het niet nakomen van de inlichtingenplicht al dan niet in combinatie met een bestuurlijke boete als bedoeld in artikel 60b Wwb.
3. Onverminderd het tweede lid kan het college afzien van verdere terug- en/of invordering indien de debiteur:
 - a. gedurende tien jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
 - b. gedurende tien jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
 - c. gedurende tien jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
 - d. een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom, in één keer aflost.

Artikel 61. Gedeeltelijke kwijtschelding bij schuldregeling

1. Op verzoek van debiteur kan – met uitzondering van de vorderingen in verband met het niet of niet volledig nakomen van de inlichtingenplicht en de op basis van artikel 60b Wwb opgelegd boete – worden besloten geheel of gedeeltelijk van (verdere) invordering van bijstand of uitkering af te zien, indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a. redelijkerwijs te voorzien is dat de debiteur niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden, en
 - b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen, en
 - c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde bijstand of uitkering ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang, en
 - d. het verzoek tot medewerking aan een schuldsanering/-bemiddeling wordt ingediend door een bij het NVVK aangesloten schuldbemiddelingsorganisatie, of een Nederlandse gemeente.
2. Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering treedt niet in werking voordat een schuldregeling overeenkomstig het eerste lid tot stand is gekomen.

Artikel 62. Intrekking kwijtscheldingsbesluit schuldenproblematiek

Het besluit tot het geheel of gedeeltelijk afzien van (verdere) invordering van bijstand of uitkering wordt ingetrokken of ten nadele van de debiteur gewijzigd indien:

1. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand is gekomen; of
2. de debiteur zijn schuld aan de gemeente niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet; of
3. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 63 gedeeltelijke kwijtschelding in geval van duurzame gebruiksgoederen

Artikel 60 lid 3 sub a tot en met e is mede van toepassing indien bijstand is verstrekt op basis van artikel 51 Wwb, met uitzondering van het feit dat de termijn van 10 jaar vervangen wordt door 36 maanden.

Artikel 64 gedeeltelijke kwijtschelding van overige vorderingen

1. Ten aanzien van vorderingen die niet vallen onder de artikel 60 tot en met 63 is artikel 60 lid 3 sub a tot en met e van toepassing waarbij de periode van 10 jaar vervangen wordt door 5 jaar.
2. Het door het college verleende uitstel van aflossing telt mee voor de bepaling van de termijn.

HOOFDSTUK 5 VERHAAL EN DEBITEURENONDERZOEK

5.1 Verhaal

Artikel 65 Invordering van verhaalsbijdragen

Indien debiteur een door de rechter vastgestelde verhaalsbijdrage of een verhaalsbesluit ingevolge artikel 62b van de WWB niet voldoet, zijn de artikelen met betrekking tot betaling, aflossing, verrekening, invordering aanmaning en het dwangbevel van overeenkomstige toepassing.

Artikel 66. Procedure verhaal

1. Bij nieuwe aanvragen wordt de uitkeringsgerechtigde verplichting om alimentatie te laten vaststellen als dat nog niet is gebeurd. Binnen 3 maanden wordt bekeken of de procedure is opgestart.
2. De verplichting tot betaling van de verhaalsbijdrage wordt ingeleid met de verzending van de verhaalsbeschikking. De onderhoudsplichtige dient de bijdrage te voldoen zoals in de beschikking is aangegeven.
3. Indien de onderhoudsplichtige hier niet aan voldoet, worden de achterstallige verhaalsbijdragen aangemerkt als een verhaalsvordering. Aan de onderhoudsplichtige wordt
 - a. in beginsel binnen 2 weken nadat de eerste betaaltermijn is verstreken een aanmaning verzonden. De rechtsgevolgen van het in gebreke blijven worden in de aanmaning vermeld.
4. Bij het volharden in de weigering van de, onder 1 genoemde, betalingsverplichting neemt de gemeente in beginsel binnen 6 weken na de weigering een besluit tot verhaal in rechte en in aansluiting hierop wordt in beginsel binnen 6 weken na voornoemd besluit tot verhaal in rechte, een verzoekschrift tot vaststelling van de verhaalsbijdrage en de verhaalsvordering bij de rechtbank ingediend. In voorkomende gevallen kan een besluit op grond van artikel 62b WWB genomen worden.
5. Indien de onderhoudsplichtige blijft weigeren de vordering te voldoen, wordt in beginsel 2 weken nadat de betalingstermijn is verstreken, een aanmaning verzonden, waarin de rechtsgevolgen van het in gebreke blijven worden vermeld.
6. Het rechtsgevolg van het in gebreke blijven is dat tot beslag zal worden overgegaan.

5.2 Inhoud onderzoek

Artikel 67. Te onderzoeken debiteurengegevens

Hieronder wordt omschreven welke aspecten in het debiteuren(her)onderzoek in ieder geval onderzocht dienen te worden. In voorkomende gevallen kan, naar aanleiding van gewijzigde (financiële) omstandigheden van de debiteur, besloten worden tot een gewijzigde betalingen/of aflossingsverplichting. Tevens wordt aangegeven in welke gevallen volstaan kan worden, met een zogenaamde systeemcheck. Voorafgaand aan elk onderzoek dient een KvK, SUWI- en RDW-uitdraai (Inlichtingbureau) gemaakt te worden en indien noodzakelijk, bij de Belastingdienst een inkomens-(voor zelfstandigen) en rente-fibase opgevraagd te worden. Indien er sprake is van een onbekende verblijfplaats van de debiteur dient in elk geval een GBA-uitdraai gemaakt te worden. De navolgende handelingen dienen verricht te worden:

1. Controleren of de hoofdsom en het saldo van de vordering correct zijn vastgesteld en op een juiste wijze in het automatiseringssysteem en in het dossier zijn vastgelegd.
2. Controleren of er wettelijke rente berekend is of berekend dient te worden.
3. Onderzoek naar de wijze van aflossing vanaf het ontstaan van de vordering of vanaf het laatst uitgevoerde heronderzoek.
4. Vaststellen of de debiteur al of niet in verzuim is.
5. Onderzoek naar de financiële positie van de debiteur.
6. Onderzoek naar de mogelijkheid om de hoogte van de aflossing aan te passen aan de financiële positie van de debiteur.
7. Onderzoek naar de mogelijkheid om, indien de debiteur in gebreke is, beslag te leggen.
8. In geval van een debiteuren(her)onderzoek op een onderhoudsplichtige dient de mogelijkheid te worden onderzocht om de hoogte van de verhaalsbijdrage aan te passen aan de financiële omstandigheden van de debiteur. Tevens dient onderzocht te worden of vastgelegd is wanneer de betreffende verhaalstitel(s) vervallen.

5.3 Termijnen

Artikel 68. Termijnen debiteuren(her)onderzoeken

1. Bij vorderingen, ongeacht de aard van de vordering, vindt iedere 12 maanden een heronderzoek plaats.
2. Als is vastgesteld dat de debiteur weigert de vordering te voldoen en er geen mogelijkheden zijn getraceerd om de vordering door middel van beslag te innen, vindt iedere 3 maanden een heronderzoek plaats (om nieuwe mogelijkheden voor beslag te onderzoeken).

HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN

6.1 Overgangsrecht

Artikel 69. Overgangsrecht

Om te komen tot een eenduidige en uniforme uitvoering van het thans nog van toepassing zijnde debiteurenbeleid en het in te voeren nieuwe beleid, vallen alle al bestaande terugvorderings-, invorderings- en verhaalsbesluiten onder de werking van dit debiteurenplan indien dit niet leidt tot een nadelige situatie voor de debiteur. Alle terugvorderings-, invorderings- en verhaalsbesluiten die na de inwerkingtredingsdatum van het debiteurenplan zijn genomen, vallen onverkort en zonder uitzondering onder de werkingskracht van het debiteurenplan. Toekomstige wetwijzigingen werken automatisch door in de geformuleerde beleidsregels.

6.2 Inwerkingtreding en citeerartikel

Artikel 70. Inwerkingtreding

Dit beleid treedt in werking op 1 januari 2013 .

Artikel 71. Citeerartikel

Dit beleid wordt aangehaald als "debiteurenbeleid Waddinxveen 2013"